

valo toli potrebno bralno društvo «Lipa». Toda kakšno bo to društvo? Ustanovil ga je neki mladenič, ki je v zvezi s tukajšnjim nadučiteljem Slancem, o katerem ste ob času volitev pisali, da je jungovec, in vi ste pisali golo resnico. Zvedeli smo, da to bralno društvo dobiva novine «Slov. Narod». Torej bo skušalo od liberalcev povzročiti prepir med brati zanesti tudi k nam. Kajti v listih, ki bodo društvenikom na razpolago, se bo zmerjalo največ čez duhovnike in cerkev, liberalne advokate in jungovske učitelje pa se bo hvalilo. G. urednik, kako bodočnost želite takemu društvu? Mislamo, da nobene. — Priprost bolfenski fant.

Cerkvene zadeve.

Svetega Antona kruh za siromake.

(Konec.)

Leta 1893 je pisala neki osebi: «Češenje sv. Antona se vedno bolj širi, kakor cveteče drevo vedno globlje poganja svoje korene in razprostira svoje zelene veje, tako se širi ta pobožnost. Svet se bode še čudil delom usmiljenja. Slednji mesec sem dobila 600 pisem, iz katerih veje ponižnost, hvaležnost in ljubezen do bližnjega. Vedno več miloščine prihaja za prejete milosti. V maju se je darovalo sv. Antonu v čast 2184 K, v juniju 3200 K, v juliju 3600 K, v avgustu 4135 K. Iz Rima, Avstrije, Belgije, iz Algira in iz celega sveta prihajajo nakaznice z milodari. Naslovi so v časi kaj zanimivi: Kapeli sv. Antona v Toulonu, ali pa: St. Antonu v Toulonu, ali: Vernej častilki sv. Antona v Toulonu.

Sedaj pa nekaj uslišanih milosti v naši bližini v novejšem času. Neki gospod že blizu večnosti se še vedno ni hotel spokoriti. Njegova hči obljubi sv. Antonu 20 K za kruh siromakom, ako se oče spreobrne. V tisti noči se bolnik nenadoma v postelji zravna in pravi s trepetajočim glasom: Ali je tukaj, ali je tukaj? Strežnik ga vpraša: Duhovnik? Da, pokličite ga! Duhovnik pride. Celo skezano se spove bolnik, in eno uro pozneje izdahne svojo dušo.

Ravno tistega časa me pokliče neka stara in celo nevoljna gospa. Pravi mi, že celo leto prosim sv. Antona, da bi mi pomagal v moji nevolji. Polna protina ne morem opravljati svojih opravil, dekleta pa plačevati ne morem. Drugega nimam kakor malo letno pokojnino, in eno lotrijsko srečko. Vsaki dan sem prosila svetnika, da bi srečko zadela, in sem mu obljubila 200 K za kruh siromakom, ako me usliši. Uslišal me je, pa ne kakor sem želela jaz, ampak naklonil mi je vse večjo srečo. V kratkem sem podedovala nepričakovano 45.000 K. Za to sem poslala po vas, da vam izročim obljubljenih 200 K. Še mnogo drugih slučajev se je prigodilo. Naj zadostujeta ta navedena.

Sveti Anton blagruje one, ki izpolnijo svojo obljubo, pa tudi brez kazni ne ostanejo oni, ki tega ne storijo, ako je uslišana njihova prošnja. Neka gospa v našem mestu je obljubila 100 kilogramov kruha za siromake, ako sv. Anton izprosi neko posebno milost osebi, katero je jako ljubila. Sv. Anton jo je uslišal, kar nam je z velikim veseljem razodela, a na kruh je pozabila gospa. In kaj se zgodi? Za dva meseca je umrla nagle smrti nji toli priljubljena oseba.

Tudi mi smo včasih v kaki telesni ali duševni zadregi, kaj, ko bi se tudi mi na enaki način približali sv. Antonu? Način je zelo priprost. Če ti zbolí kaka draga oseba itd., obljubi sv. Antonu kruha za siromake, kolikor pač po svojih okoliščinah premoreš, ali v naravi, ali pa v denarju. Če te je sv. Anton uslišal, ne odlagaj izpolniti svoje obljube, če ne, ti ni treba dati ničesar.

Po drugih krajih je seveda še več siromakov kakor pri nas, da jih morajo v posebnih sirotiščih preživeti, a neka posebna vrsta siromakov se nahaja tudi pri nas, ki

so onim precej podobni. Ti so ubogi dijak. Marsikateri nadarjeni fant hrepeni po učenju, pa mu to ali popolnoma ni mogoče, ali pa siromak lačen izvršuje svoje učenje. Takim sirotam v pomoč so rodoljubi osnovali dijaško kuhinjo povsod, kjer so srednje šole, v katerih dajejo ubogim dijakom hrano brezplačno. Število podpiranih dijakov se ravna po milodarih, ki prihajajo iz rok usmiljenih.

Na Ogrskem, v Bosni in po drugih krajih našega cesarstva so že postavljene pušice sv. Antona za kruh siromakom. Mi Slovenci jih še nimamo. Kaj pa, ko bi si jih obesili v dijaških kuhinjah? Postavim: Ti imaš kako zamotano tožbo, reči: Sv. Anton! če bo se pravda srečno razvozljala, darujem 5 K dijaški kuhinji v pušico za siromaške dijake.

Ali ne bi bil to priličen kruh sv. Antona za siromake? Ps.

Iz ptujske okolice. Dandanes se povsod ljudstvo giblje in napreduje v narodnem in v duševnem življenju. Tudi v župniji sv. Petra in Pavla napredujejo v duševnem življenju. To pričujejo Marijine družbe in III. red sv. Frančiška. Marijina družba deklet že obstoji par let in jih je vpisanih nad dve sto. Marijina družba mladeničev se je ravno to leto pričela. Mladeniči so se pripravljali za slovesen sprejem že skozi šestinedeljsko pobožnost v čast sv. Alojzija. V nedeljo 23. junija so imeli mladeniči prvo skupno sv. obhajilo pri pozni sv. maši, pri kateri so tudi svetili, popoldne pa slovesen sprejem. Bilo jih je sprejetih okoli 25 mladeničev. Marsikateremu opazovalcu v cerkvi so od radostnega veselja solze polile lica, ko je videl, kako slovesno so sprejeli mladeniči v Marijino družbo, kako jih je lepo videti z družbenim znakom, Marijino svetinjico, pripeto na prsni, z gorečo svečo v rokah. V nedeljo 15. septembra, «Ime Marije» pa so imeli mladeniči Marijine družbe prvič procesijo na ptujsko goro. Ker jih je le okoli 40 mladeničev zapisanih, so č. g. o. Lenard Vaupotič, voditelj Marijine družbe, povabili še može, naj se udeležijo procesije. In res krasno velika procesija samih mož se je pomikala čez Ptujsko polje k Materi Božji na ptujsko goro, prepevaje lavretanske litanijske in Marijine pesmi. Res jako izborna so možje peli in daleč se je razlegel orjaški glas. Na ptujski gori so imeli č. g. o. Lenart pridigo in sv. mašo in mladeniči Marijine družbe skupno sv. obhajilo. Popoldne ob 2. uri «slovo» od Mater Božje na ptujski gori in odhod. Slovesne večernice pa v domači župni cerkvi sv. Petra in Pavla v Ptuj. Čast in hvala vsem udeležencem te procesije, ki je bila v sklep sv. leta.

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. Gosp. Dominik Raktelj, znani vglasbitelj orgelj iz Gaberja pri Celju, je na Črešnjevcu v petih dneh popravil za čudno malo ceno 30 kron orglje, katere je slavnj Ferdinand Malohovski leta 1877 v Ljubljani izdelal. Ker so se tekom časa močno razglasile, jih je zgoraj omenjeni g. Dominik Raktelj vse lepo predelal, vglasbil, posebno pa pedal tako srečno vredil in popravil (8 spremenov), da je kar veselje poslušati orglje, ki tako lepo vsaka svoj glas izgovarjajo. Temu se ni čuditi, ker je g. Dominik Raktelj najstarejši učenec slavnega Goršiča, ki slavi daleč po naši domovini kot izvrsten izdelovatelj orgelj. Izkazal se je kot pravega mojstra, kot solidnega in vstrajnega delavca, ki razume svojo stroko. Zato ga spodaj podpisani kar najbolj priporočajo vsem, zlasti veleč. kn. šk. župnijskim predstojnikom za delo. — Janez Sušnik, župnik.

Rožni venec v vojašnici. Pred nekaj leti je našel učenec višje vojaške šole molek pod klopjo šolske sobe. Zasmehovaje ga pokaže tovarišem: «Kaj se vse med nami najde — v vojaški šoli — rožni venec — ni li to čudno?» — Bilo je to uprav pred glavno skušnjo. Izpraševalni zbor, na čelu mu mar-

šal, stopi v sobo in začne izpraševati. Neki mladenič, Alfonz po imenu, je prekosil vse svoje sodruge po možatem nastopu in točnih, jasnih odgovorih. Po končani izkušnji stopi imenovanec zopet pred klopi in dvigne molek: «Kdo je torej izgubil rožni venec; bedak je gotovo, kdo ga je nosil in puhloglavec.» Kar se dvigne Alfonz in možato spregovori: «Molek je moj; najdražji spomin na umrlo mi mater, ki mi ga je izročila na smrtni postelji. Takrat sem ji tudi obljubil, da ga izmolim vsak dan.» Mirno brez besedij mu ga vrne. Ko pa se vrne maršal daril delit, izve vso stvar, ki se je mej tem izvršila. — Prvo darilo dobi Alfonz; zraven pa še maršalovo pohvalo: «Vrli mladenič, le tako naprej, glej tudi moj vedni spremljevalec je — rožni venec.» Postal je ta mladi molilec rožnega venca častit vojščak in odličen junak. Iz «Danice».

Gospodarske stvari.

(Piše Ivan Vuk.)

Kaj naj začnemo z izabelinim vinom? To je vprašanje, s katerim se ukvarja ubožni vinorejec, ko mu ponujajo za grozdje ali most pičlo plačo. Da kaj naj storimo? Po mojem mnenju bi bilo najboljšo, ako obdržimo kapljico doma in jo porabimo za domačo rabo, posebno bi to priporočal vinogradnikom, ki imajo vino v manjši meri. Zakaj ne bi smel vinorejec piti doma svoj pridelek, za katerega je trpel celo leto ter bil v vednem strahu, da mu Vsegamogočni se odvzame ta pridelek. Kaj pa imamo od tega, če prodamo to vino za tako pičle denarje. S tem se ne bode ničesar plačalo, pač pa se bo v pest smejal kupec, da je dobil tako poceni vinorejčeve žulje. On si bo seveda na ta ali drugi način poboljšal vino, seveda ako bi se izvedelo, bi zapadel kazni, in tako vino proda potem kot zlahtno. Toraj pij rajši doma in ne bogati s svojim delom lahkoživne vinotržce. Najbolje je seveda, ako se poprimemo sajenja zlahtnih trt.

Kaj naj sadimo v vinograd? Čudno vprašanje! V vinograd sadimo ja vinsko trto. Seveda sadimo vinsko trto, pa kakšno?! Letošnja jesen nas uči, da moramo saditi samo zlahtno trto, ako hočemo izhajati in dobro prodati naše pridelke. V zadnjem času se je ljudstvo zelo poprijelo sajenja izabele. Vино izabele ni kaj posebno priljubljeno v gospodskih krogih in ravno tukaj se spiše največ vina. Ubogi vinogradnik se muči celo leto z vinogradom, v jeseni pa še nemore spečati svojega pridelka ali pa le z majhno pičlo ceno. Dragi moj, pomisli! Ko si začel saditi izabelo, bi rajši sadil zlahtno trto, seveda bi te nekoliko več stalo nakup ključekov, pa bi imel sedaj že zlahtno vince, katero bi z leh-koto prodal. Toraj, kedor se ima kaj za saditi, naj sadi samo zlahtno trto, taisti pa, ki imate izabelo, pa je bolje, da jo nadomestite z zlahtno, ali pa ako se ne bojite trtne uši, da jo pocepate z zlahtno. Samo to le v tem slučaju, ako se ne bojite trtne uši, ker kakor je znano, tudi izabelo uniči in tako bi imeli dvojno delo, namreč sajenje, cepljenje in grobanje, pozneje pa bi bilo še vse za nič.

Tropine, hvalevredna živalska piča. Da se dajo tropine z uspehom porabiti za krmljenje živine, je se marsikomu neznano, ali pa le na pol. V tropinah se nahaja še več ali manj mnogovrednih snovi. Najboljša snov je še ostali sladkor. Za eno glavo goveje živine se računi 2—2½ kg pri vsakem krmljenju, kar pa mora biti zmešano s peso (runo) ako pa te ni, pa z rezanico. Omeniti je le, da je to hasnovito le pri goveji živini. — Ker pa se vse na enkrat ne more porabiti, se ravna tako-le: Izkoplje se dokaj globoka jama in ako imaš starih obrabljenih sodov, spusti ga v jamo. V ta sod (velja tudi samo v jamo) deni tropine, katere moraš dobro potlačiti, da ti ne bodo postale kisle ali celo plesnive. Ko si spravil vse v sod, pokrij ga s slamo in navrh še deni 60 cm debelo zem-

lje. Ravno tako se ravna tudi s tropinami, ki so ostale pri žganju.

Kaj se dela iz droži? Iz droži se dela močno žganje; vendar bi jaz priporočal posebno tistim, ki jih imajo v večji množini, da jih sprešajo. V drožih je namreč dosti vina. To se dela tako-le: Ko se vino pretaka, se vzamejo droži in se spravijo v prazen sod. To se dela tako dolgo, dokler ni vse vino pretočeno in vse droži skupaj. Potem se napolnijo droži v vreče, ki so s celega platna v dolgoti 1 m in 40 cm širokosti ter se na navadni preši sprešajo. Stiskati se mora počasi, ker bi drugače vreče spókale. Vino, ki se pri tem dobi, mora se hitro v

dobro žvepljani sod spraviti, ker bi drugače porjavelo. Iz droži se dobi $\frac{1}{4}$ in $\frac{2}{3}$ vina n. pr.: iz 100 litrov droži dobiš 50 litrov in še več čistega vina. Ostale droži pa se porabijo za mešanec ali pa se prodajo v fabrike, da se dela iz njih neko črno barvilo.

Vse p. n. gospode, ki so dobili „Almanah“ slovenskih bogoslovcev, pa še računa niso poravnali, uljudno opozarjamo, naj blagovolijo dotični znesek poslati pod naslovom: Valentin Kropivšek, bogoslovec v Mariboru. Cena iztisa je 2 K 40 v, s poštnino vred 2 K 60 v.

Listnica uredništva. Dopisniku iz Ptuja: Na dopise brez podpisov se ne moremo ozirati, ker lahko obsejemo. Sicer pa morate vsaj nam naznaniti, na katera dogodka in osebe se ozirate! — X. Y. Z.: Torej naš zadnji članek „Kmet in meščan“ so razumeli okoličani in meščani? Dobro! Za poročilo, koliko vil ima že „ubogi“ Ornik, se zahvaljujemo in ob priliki vse porabimo. — Kmetu v Gornji Radgoni. Kaj še! Urednik „Štajerca“ je upokojen poštni uradnik, ne pa kmet. In tudi slovenskega kmetkega rodu ni, ampak Nemec. Ne zna niti slovenski. On piše „Štajerca“ nemški in da svoje spise na slovensko prestavlja. Zda boste marsikaj razumeli. Vam in vsem vaščanom pozdrav!

Loterijske številke.

Gradec 12. okt. 1901. 55, 16, 77, 72, 44
Dunaj „ „ „ 20, 40, 86, 34, 31

Vsaka beseda
stane 2 v.

Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.

Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnishvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Slivovko, jamčeno, naravnočisto, v vsaki količini, katero v izvrstnosti in konkurenčni ceni nobena trdka ne prekosi, prodaja več let obstoječa in po širokem znana „Žganjarija Lesjak“ v Brezovcu, pošta Rogatec (Rohitsch). 483 3—3

Hiša v Studencih z vrtom, vodnjakom in kletjo, blizu sv. Jožefa, se takoj proda. Naslov pri upravnishvu. 484 10—4

Posestvo na Drvanji pri Sv. Ani na Krembergu, (36 oralov), obstoječe iz njiv, travnikov, sadonosnika, vinograda, gozdov, zidane hiše in gospodarskega poslopja, v dobrem stanu, proda iz proste roke Franc Zadravec, posestnik. 508 2—1

Hiša z vrtom in hlevom v lepem kraju, ob veliki cesti, četrte ure od velikega trga na Spodnjem Štajerskem, se proda za nizko ceno. Hiša je pripravna za gostilno, prodajalnice, rokodelca ali kakšnega penzionista. Kupci naj se blagovolijo ogledati pisмено ali ustmeno na Pilštajnu št. 38. 510 1—1

V najem se da.

Hiša z zelo ugodno lego za gostilno in trgovino, se da v najem. Ponudbe sprejema: Oskrbništvo „Miljana“ v Podčetrtku. 497 2—2

Hiša na najlepšem prostoru v trgu Sv. Trojice v Slov. gor. s štirimi krasnimi sobami, kuhinjo, 2 kletmi, lepim vrtom, se da v najem ali pa proda pod jako ugodnimi pogoji. Ista je posebno pripravna za kakšnega penzionista ali pa obrtnika. Več pove Franc Posinger pri Sv. Trojici v Slov. gor. 509 3—1

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj — v Mariboru
24—11 — se priporoča za stavbe orgelj vsake velikosti po najboljših sistemih. — Prevzamem tudi prenovljenje, popravke in uglasbenje orgelj. — Spričevala od zgotovljenih orgelj so na razpolago.

Kupi se.

Gostilno, dobro obiskovano, koder se precej stoji, želim kupiti ali vzeti v najem. Ponudbe kmalu na upravnishvo. 111 1

Gostilnico blizu mesta ali trga želi vzeti v najem ali na račun. Ponudbe pod naslovom: I. V. poste restante Muta (Hohenmauthen). 505 1—1

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Oskrbnik, priden, umen in zanesljiv, samec, se sprejme na majhno posestvo. Pogoji so: dobra spričevala, previdnost in ročnost. Ponudbe, opremljene z dotičnimi spričevali, pod „Zanesljivo“ na upravnishvo lista. 498 2—2

Dobro službo išče priden in pošten mladenič, star 18 let. Naslov pri upravnishvu. 507 1—1

Postrežnica, 36 let stara, za bolnike zelo zanesljiva in pridna, ki je posebno v ženskih boleznih izurjena, želi službo spremeniti. Vpraša se: Allerheiligengasse št. 23. 504 1—1

Orglarsko in cerkov. službo je takoj nastopiti v Leskovcu pri Ptuj. 505 2—1

Vizitnice

vsakojake vrste

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu
vsakovrstne podobice, molitvenike,
rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo. rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Ceneje kot drugod!

494 3—1 **Otvoritev zaloge pohištva.**

Uljudno naznanjam cenjenemu p. n. občinstvu, da sem otvoril v **Mariboru, koroške ulice št. 24.**

trgovino s pohištvom.

Priporočam svojo veliko zalogo raznovrstnega pohištva po zelo nizki ceni, zagotavljam točno postrežbo ter beležim, proseč obilnega poseta z odličnim spoštovanjem

Franc Pleteršek.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku.** Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Razne
uradne pečate
kuverte

s firmo

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru